

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12489/2025
11.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јамсине Симовић, Ирене Вуковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Филиповић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Први основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 1766/23 од 12.08.2024. године, у седници већа одржаној дана 11.12.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 1766/23 од 12.08.2024. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 1766/23 од 12.08.2024. године

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 1766/23 од 12.08.2024. године, ставом првим и другим изреке, усвојена је жалба тужене и преиначена пресуда Првог основног суда у Београду П 60577/20 од 25.10.2022. године у првом и другом ставу изреке тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе на исплату законске затезне камате на исплаћени износ од 79.500,00 динара, за период од 24.05.2013. године до 15.04.2014. године, са законском затезном каматом од 08.12.2020. године до исплате и обавезан тужилац да на име трошкова целокупног поступка исплати туженој износ од 24.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Правноснажне пресуде приложене уз ревизију потврђују различито поступање судова у истим чињеничноправним споровима, па је зато по оцени Врховног суда

тужиочева посебна ревизија у овом спору дозвољена ради уједначавања судске праксе, због чега је на основу члана 404. ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Предмет спора је захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на износ од 79.500,00 динара за период од 24.05.2013. године до 15.04.2014. године, са затезном каматом од подношења тужбе.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је одређен за браниоца по службеној дужности окривљеног у кривичном поступку – у предмету Првог основног суда у Београду Ки 5562/13 (К 4188/13). Тужилац је 20.05.2013. године у том поступку испоставио трошковник за предузете радње, на износ од 79.500,00 динара. У трошковнику је одредио и рок од 3 дана за исплату тражених трошкова. Решењем истражног судије Ки 5562/13 од 24.05.2013. године тужиоцу су досуђени трошкови у износу од 79.500,00 динара. Овај износ тужилац је наплатио 15.04.2014. године.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом чланова 17, 18. став 3, 277. и 324. Закона о облигационим односима усвојио тужбени захтев. По становишту тог суда, тужена је пала у доцњу са испуњењем новчане обавезе протеклом рока од 3 дана, одређеног у испостављеном трошковнику, због чега је дужна платити потраживану затезну камату. Притом су, по оцени првостепеног суда, без значаја наводи тужене да се наплата затезне камате не може тражити у овом спору, јер није тражена у кривичном поступку, с обзиром да се њена наплата тражи због доцње дужника у испуњењу новчане обавезе и у складу са одредбама Закона о облигационим односима.

Другостепени суд је, због погрешне примене материјалног права, преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев. По становишту тог суда, обавеза накнаде трошкова поступка је новчана обавеза на коју се може потраживати затезна камата, али се захтев за њену исплату мора истаћи у поступку у ком се трошкови досуђују. У супротном, ако захтев за исплату затезне камате није постављен у том поступку, њена наплата не може се тражити у посебном парничном поступку. Тужилац је пропустио да у трошковнику испостављеном у кривичном поступку тражи и исплату затезне камате на тим поднеском потраживане трошкове, због чега такав захтев не може основано потраживати у овом парничном поступку у односу на тужену.

Изложено правно становиште другостепеног прихвата и ревизијски суд.

Одредбом члана 265. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 са каснијим изменама и допунама) прописано је да ће се, кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије, или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 1. тачке 1-6 тог Законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награда вештака и стручног

саветника падају на терет буџетских средстава суда. Према члану 6. исте одредбе, ако захтев за накнаду нужних издатака и награде из става 1. тог члана не буде усвојен, или суд о њему не донесе одлуку у року од 3 месеца од дана подношења захтева, окривљени и бранилац имају право да потраживање остварују у парничном поступку против Републике Србије.

Обавеза накнаде трошкова (кривичног и парничног) поступка је новчана обавеза, па поверилац има право да на досуђени износ трошкова, за случај доцње у испуњењу те обавезе, потражује и затезну камату у смислу члана 277. Закона о облигационим односима. О праву повериоца трошкова поступка на затезну камату одлучује се у поступку у коме се ти трошкови досуђују, због чега се захтев за њену исплату мора поставити у том поступку. Захтев за исплату затезне камате на трошкове поступка у ком су настали је нужан након ступања на снагу Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 31/11... 139/14) и Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/15... 91/25). Ти закони, за разлику од Закона о изменама и допунама Закона о извршном поступку („Службени лист СФРЈ“, бр. 20/78) и свих наредних закона који су уређивали поступак извршења – Закона о извршном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 28/2000 са каснијим изменама и допунама) и Закона о извршном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04), не садрже одредбу која омогућава странци да у извршном поступку оствари право на затезну камату на износ досуђених трошкова поступка од дана доношења извршне исправе. Уколико поверилац истовремено са захтевом за накнаду трошкова поступка не постави – поднесе и захтев за исплату затезне камате на потраживане трошкове, то право не може остваривати у посебном парничном поступку, захтевом за исплату затезне камате на досуђени износ трошкова у другом поступку.

Тужилац је у поднеску од 20.05.2013. године, као бранилац окривљеног по службеној дужности тражио накнаду трошкова кривичног поступка и у том поднеску одредио рок за њихову исплату, али није поставио и захтев за исплату затезне камате на потраживане трошкове за случај доцње у њиховој исплати. Због тога тужилац не може основано у парничном поступку против Републике Србије остваривати своје право на затезну камату на досуђене трошкове кривичног поступка, на основу члана 265. став 6. Законика о кривичном поступку, јер у кривичном поступку није поднет захтев на потраживану камату на потраживане трошкове тог поступка који је кривични суд одбио, или о њему није донео одлуку у року од 3 месеца од подношења захтева.

Из наведених разлога, по оцени Врховног суда, нису основани наводи ревидента о погрешној примени материјалног права. Због тога је, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић